

12. tanulmány

Cézárei fogság

Szeptember 15., szombat délután

Nem az első eset volt, hogy Isten szolgálja a pogányoknál talált menedéket Jehova hitvalló népe gonoszága elől. A zsidók, Pál elleni dühükkel, egy további gonosztettel súlyosbították azt a sötét sorozatot, amely népük történetét jellemezte. Csak még jobban megkeményítették a szívüket az igazsággal szemben, és ezzel annál biztosabban pecsételték meg sorsukat. [...]

Csak kevesen értik Jézus szavainak horderejét, amelyeket a názáreti zsinagógában mondott, amikor magát a felkentnek jelentette ki. Feladatának nevezte a nyomorgatottak és a bűnnel terheltek megvigasztalását, felüdítését és megmentését; azután pedig mivel látta, hogy gőg és hitelenség uralja hallgatói szívét, emlékeztette őket arra, hogy Isten a régmúlt időkben népének hitelensége és lázadása miatt elfordult tőle, és pogány területeken olyanok előtt nyilatkozott meg, akik nem vetették el a mennyből áradó világosságot. A szareptai özvegy és a szíriai Naámán valóra váltotta életükben mindazt a lelki világosságot, amelyet nyertek. Ezért ők igazabbak voltak Isten választott népénél, amely eltávolodott tőle, és kényelemért, világi tisztségekért feláldozta alapelveit. [...]

Jézus a názáreti zsidóknak egy rettenetes igazságot mondott akkor, amikor kijelentette, hogy Isten szolgáljának nincs biztonsága az elbukott, hitehagyó Izraelben. Egyrészt nem méltányolnák, másrészt munkáját sem értékelnék. Noha a zsidó vezetők nagyon buzgólkodtak az Úr dicsősége és Izrael jóléte érdekében, a valóságban mindkettőnek az ellenségei voltak. Példaadásuk és tanításaik a népet csak mindinkább eltávolították a mennytől, és elvezették az engedelmesség újtjáról, hogy azután oda jussanak, ahol nyomorúságukban Isten többé már nem lehet menedékük. – *Az apostolok története*, 416–417. o.

Szeptember 16., vasárnap – FÉLIX ELŐTT

Két évig szünetelt minden eljárás Pál ellen; de továbbra is fogoly maradt. Félix többször is meglátogatta, és figyelmesen hallgatta szavait. Látszólagos barátságának indítéka azonban a nyereségvágy volt. Bizalmasan közölte, hogy Pál, nagyobb összeg lefizetése ellenében, visszanyerheti szabadságát. Az apostol azonban nemesebb jellemű volt, sem hogy szabadságát megvesztegetés árán vásárolja meg. Semmi rosszat sem követett el; nem akart tehát igazságtalanságot sem elkövetni, hogy visszanyerje szabadságát. Egyébként pedig túl szegény volt ahhoz, hogy ilyen magas váltságdíjat fizessen, még ha akart volna is. Azt pedig még kevésbé óhajtotta, hogy saját érdekében a megtért hívek részvételét és segítségét igényelje. Tudta, hogy élete Isten kezében van és nem akarta az Ő terveit keresztezni. – *Az apostolok története*, 426. o.

Az igazi nevelés lényege az istenismeret. Nem Istentől származik az olyan nevelés, amely mással helyettesíti vagy elutasítja ezt az ismertet, ahogyan Félix is Pált, amikor az apostol az önmegtartóztatásról, az igazságról és az eljövendő ítéletről beszélt. Bár Pál szavai hatással voltak a kormányzóra, Félix mégis ily szavakkal küldte el az apostolt: „Most eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hívatlak téged.” (Csel 24:25) Ma is sokan vannak hasonló helyzetben. Mélységes igazságok, és az igazsággal kapcsolatos olyan magas kérdések, mint az ég, és olyan széles, mint az örökkévalóság állnak rendelkezésükre, ők mégis így érvelnek: „Nem tudok erre gondolni egész nap, mivel annyira felkavar, hogy úgy érzem, semmire sem vagyok jó. Sosem érdekelték igazán a Biblia nagy kérdései. Most nem tudom ezeket tanulmányozni. Most ne zavarj. Majd hívlak, amikor elérkezettnek érzem az időt.” Így teszik félre Isten nagy Könyvét, és nem úgy tekintenek rá, mint amire szükségük lenne. – *Tanácsok szülőknek, tanároknak és tanulóknak*, 393. o.

Vannak és mindig lesznek olyanok, akik nem járnak bölcsen, akik akár a kétely szavaival, akár szavakba öntött hitetlenséggel eldobják meggyőződésüket, és saját akaratukat követik. Hiányosságaik miatt Krisztusra hoznak gyalázatot. Szegény, véges halandók, akik elítélték a Lélek gazdag és drága kiáradását, és ítéletet mondtak ki rá, ahogyan a zsidók is ítéletet mondtak Krisztus munkájára. Értsék meg Ame-

rika minden intézményében: nem kaptatok felhatalmazást arra, hogy a Szentlélek munkáját irányítsátok, és megmondjátok neki, hogyan képviselje magát. Vétkesek vagytok, mert ezt csináljátok. Kívánom, és azért imádkozom, hogy Isten bocsásson meg nektek. Ahelyett, hogy elnyomnátok és elűznétek a Szentlelket, ahogyan tettétek, örömmel kell fogadni és jelenlétét elősegíteni. Amikor az Ige iránti engedelmességgel megszentelitek magatokat, a Szentlélek mennyei dolgokba enged bepillantást. Amikor alázatos lélekkel és buzgósággal keresitek Istent, akkor a rideg hangon kimondott szavak terhelni fogják a szíveket, és lelkesen fogjátok szólni az igazságot. – *A keresztény nevelés alapjai*, 435. o.

Egyetlen ember bűne vereséget okozott Izrael egész seregének. Egyetlen embernek a testvére elleni gonosz útja elfordítja Isten világságát a néptől, hogy gyengédek legyenek az érzéseik és belátásaik, szívük legyen nagy, érzésük széles és mély, nem pedig szűkkeblű, önző és szűkmarkú. Nemes együttérzésre, nagylelkűsége és önzetlen jótékonyásra van szükség. Akkor a gyülekezet diadalmaskodni tud majd Istenben. De amíg eltűri, hogy önzés szikkassza fel a szeretetet, a gyengéd és gondoskodó együttérzést, testvéreink sorsának szívünkön viselését, addig minden erény romlott lesz. Tanulmányozzák Ésaiás böjtjét, végezzenek alapos önvizsgálatot azzal a vággyal, hogy meglássák, vajon bennük élnek-e az elvek, melyeket Isten elvár népétől, hogy elnyerhessék a megígért gazdag áldásokat. – *Bizonyágtételek*, III. köt., 519. o.

Szeptember 17., hétfő – FESTUS ELŐTT

Végül Félixet a zsidók ellen elkövetett durva sérelmekért Rómába idézték. Mielőtt Cézáreát elhagyta, hogy ennek az idézésnek eleget tegyen, kedveskedni akart a zsidóknak, és így elrendelte Pál további fogva tartását. Mindennek ellenére sem sikerült neki a zsidók bizalmát újból megnyerni. Kegyesztett lett, és megfosztották hivatalától. Utódaul Porcius Festust nevezték ki; hivatali székhelye: Cézárea lett. – *Az apostolok története*, 427. o.

Mikor Pál Félixszel beszélt az életszentségről, az önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről, a mennyei világosság sugarai világítottak be az életébe. A menny módot adott neki, hogy bűneit felismerje és elhagyja. Ő azonban így szólt Isten hírnökéhez: „Most eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hívatlak.” Így utasította vissza az utolsó kegyelmi ajánlatot. Isten soha többé nem intette, nem hívta meg. – *Az apostolok története*, 427. o.

Festus nem tudott a zsidók összeesküvéséről Pál ellen, ezért igen meglepte a vádlott fellebbezése a császár ítélőszékéhez. Az apostol kívánsága tehát véget vetett minden további tárgyalásnak. „Akkor Festus tanácsával értekezvén felele: a császárra apelláltál, a császár elé fogsz menni.”

Még egyszer megisméltődött, hogy Isten szolgájának a zsidók vakbuzgóságából és önigazultságából eredő gyűlölete miatt a pogányoknál kellett védelmet keresnie. Ugyanez a gyűlölet kényszerítette Illés prófétát, hogy védelmet keressen a szareptai özvegynél; az evangélium hírnökeit is ez készítette, hogy elforduljanak a zsidóktól, és a pogányoknak hirdessék az üzenetüket. Ezzel a gyűlölettel kell majd szembenéznie korunkban is az Úr népének. Krisztus hitvalló követői között is ugyanolyan gőg, képmutatás, önzés, az elnyomás ugyanazon lelkülete látható, mint amely az akkor élő zsidók szívét uralta. Magukat Krisztus követőinek tartó férfiak a jövőben ugyanazt az eljárást fogják követni, mint amelyet a papok és a főemberek követtek Krisztussal és az apostolokkal szemben. A válság közelgő nagy óráját Isten hűséges szolgálóinak át kell élniük; el kell szenvedniük ugyanazt a keményszívűséget, ugyanazt a kegyetlen határozottságot és ugyanazt a megátalkodott gyűlöletet. – *Az apostolok története*, 430. o.

Mindazoknak, akik ama gonosz napon csüggedés nélkül, lelkiismeretük szava szerint akarnak szolgálni a Mindenhatónak, bátorságra, határozottságra, Isten és Igéje ismeretére lesz szükségük. Mert akik az Úrhoz hűek, azokat üldözik, indítóokaikat elferdítik, legjobb szándékaikat, fáradozásait félremagyarázzák, és nevüket gonoszként emlegetik. Sátán csalásának minden erejével működik majd, hogy a lelke-

ket befolyásolja, és az értelmet elhomályosítsa, hogy a gonosz jónak és a jó gonosznak látszódjon. Minél erősebb és tisztább Isten gyermekeinek hite, minél erősebb az elhatározásuk, hogy az Úrnak engedelmessékedjenek, Sátán annál izzóbban fogja felszítani ellenük azok gyűlöletét, akik ugyan állítják, hogy igazságosak, azonban mégis lábbal tiporják a mennyi törvényét. A legerősebb bizalomra, a legmegingathatatlanabb elhatározásra lesz szükségük, hogy „megőrizték azt a hitet, amely egykor a szenteknek adatott”. – *Az apostolok története*, 431. o.

Mikor Krisztus vallását a leginkább lenézik, mikor a leginkább megvetik törvényét, buzgalmunk ez idő tájt legyen a legforróbb, bátorságunk és határozottságunk a legrendíthetlenebb. Kiállni az igazság és az igazságosság védelmében, amikor a többség elpártol tőlünk, az Úr harcainak megvívása, amikor kevés a bajvívó – ez lesz a mi próbánk. Abban az időben forróságot kell merítenünk mások hidegségéből, gyávaságukból bátorságot és árulásukból hűséget. – *Az utolsó napok eseményei*, 180. o.

Az egyház látszólag az elbukás határához ér, de nem bukik el. Megmarad, és közben Sion bűnösei kiostáltatnak: a konkoly elkülönül az értékes búzától. Ez szörnyű esemény lesz, de be kell következnie. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. köt., 380. o.

Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják a helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. – *A nagy küzdelem*, 608. o.

Szeptember 18., kedd – AGRIPPA ELŐTT

Az apostolt sem a körülötte levő pompa, sem hallgatóinak magas rangja nem félemlítette meg, mivel nagyon jól tudta, milyen csekély értékű a földi vagyon és a magas rang. Pált ez a helyzet egyetlen pillanatra sem bátortalanította el és az önuralmát sem vesztette el. – *Az apostolok története*, 435. o.

Noha Agrippa zsidó volt, nem osztotta a farizeusok vakbuzgalmát és előítéletét. „Ezt az embert – mondotta Festusnak – szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem apellált volna.” (Csel 26:32) Miután azonban az ügyet magasabb törvényszék elé utalták, nem tartozott többé befolyásuk alá. – *Az apostolok története*, 438. o.

A gondviselő Isten hatással van a tábori összejöveteleinken és a gyülekezet istentiszteletein résztvevő emberekre. Egyeseket a kíváncsiság hozott, mások pedig azért jönnek, hogy kritizáljanak és gúnyolódjanak. Sok esetben ezek az emberek meggyőződnek a bűnösségükről. A szeretet lelkületében elhangzó szavak maradandó hatást gyakorolnak a szívükre. Éppen ezért nagy odafigyeléssel kellene vezetni ezeket az összejöveteleket! Kellő komolysággal kell szólni, hogy a Szentlélek megérinthesse a hallgatókat. Az Isten Lelkétől vezérelt szónok szent méltósággal rendelkezik, és szavai élet illatát jelentik az életre. A prédikációban nincs helye illetlen szemléltetésnek és tréfának. Az elhangzó szavak szolgálják a hallgatóság lelki megerősödését. – *19. levél*, 1901.

A városokban és falvakban olyanok élnek, akik közömbösek Isten Igéjének igazságai iránt. Sokan vesznek el a bűnben. Némelyek kíváncsiságból keresik fel imaházainkat. Éppen ezért legyen az Ige prédikálása a jelenvaló nagy igazságok feltárása. Beszéljete a tanulók és az összegyűlték előtt a megváltás titkairól. Még a tanulatlanoknak is erre a tudományra van szükségük. A szent titkok tanulmányozása jelenti a legmagasabb fokú nevelést. Isten Igéjének nagy igazságait elhinni, elfogadni és az életben alkalmazni a legmagasabb fokú nevelés legyen. – *Tanácsok szülőknek, tanároknak és tanulóknak*, 398. o.

Láttam, hogy ahol az igazságot hirdetjük, hatalommal és lélekkel kell hirdetnünk. Vezessük el az embereket a döntésig. Mutassuk meg nekik az igazság fontosságát – ez élet vagy halál. Ragadjátok ki a lelket a tűzből alkalomhoz illő buzgalommal. De jaj, milyen romboló azok hatása, akik azt vallják, hogy Urukát várják, mégis nagy és szép földek birtokosai. A gazdagságuk hangosabban hirdeti, mint a szavak tudnák, hogy a föld az otthonuk. Halogatják a végzetes napot. Béke és biz-

tonság uralkodik. Jaj a sorvasztó, hervasztó befolyásnak! Isten gyűlöli az ilyen világi gondolkodást. „Szakadatok el, szakadatok el!” – kérlelt az angyal. – *Bizonyságtételek*, I. köt., 152. o.

Ha az igazság híveit nem tartja meg a hitük a mai, aránylag békés napokban, mi fogja megtartani, amikor súlyos próba tör rájuk, és megjelenik a rendelet azok ellen, akik nem hajlandók imádni a fenevad képét, nem veszik föl jelét sem a homlokukra, sem a kezükre? Már nincs messze ez a komoly idő. Ahelyett, hogy gyöngévé és tétovázóvá silányulnának, Isten népének erőt és bátorságot kell gyűjtenie a nyomorúság idejére. – *Bizonyságtételek*, IV. köt., 251. o.

Szeptember 19., szerda – PÁL VÉDEKEZÉSE

Tekintsünk Pálra, amikor a hatalmasságok elé állították. Agrippa előtt elmondott beszéde példája mind az igazi barátságosságnak, mind a szónoki ékesszólásnak. Az evangélium nem tanítja a világban szokásos formális udvariasságot, hanem csak az igaz, szívből fakadó barátságosságot. – *Az evangélium szolgálói*, 123. o.

Krisztus így szólt a hitetlen zsidókhöz: „Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük; de most nincs mivel menteniük az ő bűnüket.” (Jn 15:22) Ugyanez a mennyei hatalom szólt Luther által Németország császárához és fejedelmeihez. És amikor Isten Igéjéből felragyogott a világosság, a gyűlés számos résztvevőjének a szívét utoljára érintette Isten Lelke. Miként századokkal előbb Pilátus bezárta gögös és népszerűsége vágyó szívét a világ Megváltója előtt; miként a reszkető Félix ezt mondta az igazság hírnökének: „Most eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hívatlak téged”; miként a büszke Agrippa megvallotta: „Majdnem ráveszel engem, hogy kereszténnyé legyek” (Csel 24:25; 26:28) – ők mind elfordultak a mennyei üzenettől. V. Károly is, engedve a világi gög és politika parancsának, úgy döntött, hogy elveti az igazság világosságát. – *A nagy küzdelem*, 164. o.

Hallgasd őt Festus udvarában, amikor Agrippa király az evangélium igazságáról meggyőződve felkiált: „Majdnem ráveszel engem, hogy kereszténnyé legyek” (Csel 26:28), Pál saját láncaira mutatva gyengéd udvariassággal válaszol: „Kívánnám Istentől, hogy ne csak majdnem, hanem nagyon is, ne csak te, hanem mindazok is, kik ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, aminő én is vagyok, e bilincsek-től megválva.”

Így múlt el élete, amint saját szavaival leírta: „Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyóvizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak közt. Fáradtságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.” (2Kor 11:26–27) Habár Pál apostol hosszú ideig volt fogoly, az Úr mégis előre vitte általa különleges művét. Bilincsei lettek azok az eszközök, amelyek által Krisztus ismeretét terjesztette, és így megdicsőítette Istent. Amint városról városra küldték kihallgatásra, elmondta Jézusra vonatkozó bizonyágtételét királyok és kormányzók előtt, hogy ne legyen mentségük az Üdvözítővel kapcsolatban. Így ők hittek Krisztusban, és örültek az Ő nevében.

Láttam, hogy az Úr különleges szándéka, terve teljesedett be Pál tengeri utazásakor. Isten azt akarta, hogy a hajó legénysége meglássa a menny hatalmát, hogy a pogányok is halljanak Jézus nevééről, hogy sokan megtérjenek Pál által és az általa cselekedett csodák szemlélése révén. Királyok és kormányzók csodálkoztak érvein, amikor buzgósággal és a Szentlélek erejével hirdette Krisztust, és amikor elmondta érdekes tapasztalatait, megerősödtek a meggyőződésükben, hogy Jézus Isten Fia volt. – *A megváltás története*, 313–314. o.

Szeptember 20., csütörtök – PÁL A VEZETŐK ELŐTT

Isten nem egyezik ki a világgal. Az ítéletkor, amikor könyvek nyílnak meg, félelmetes ítéletet fog mondani az Úr, és ettől megrettenne a világ, ha az embereket nem vakítaná meg Sátán csalárdságai. Ő számon fogja kérni a világon egyetlen Fia halálát, akit a világ megvetett,

és újból keresztre szegezett azzal, hogy üldözte a népét. A világ megvetette Krisztust szentjeinek személyében is, és elutasította üzeneteit, amikor elutasította a próféták, az apostolok és az Úr szolgálóinak üzenetét. Megvetették Jézus munkatársait, ezért majd számot kell adniuk. – *A maradék egyház*, 28. o.

Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, most képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak. Amikor a szombatünnepelőknek a törvény előtt kell hitüket megvédeniük, ezek a hitehagyók Sátán legaktívabb eszközeiként fogják meghazudtolni és vádolni őket. Rágalmakkal és gyanúsítgatásokkal ellenük fogják hangolni a hatalmasságokat. – *A nagy küzdelem*, 608. o.

A rostálás idején élünk, abban az időben, amikor mindent és mindenkit megrostálnak. Az Úr nem bocsát meg azoknak, akik ugyan ismerik az igazságot, de nem engedelmeskednek parancsolatainak. Ha nem teszünk meg mindent, hogy lelkeket nyerjünk Krisztusnak, számot kell adnunk azért a munkáért, amit elvégezhattünk volna, de lelki tunyaságunk miatt nem tettünk meg. Akik Isten országához tartoznak, teljes komolysággal kell dolgozniuk a lélekmentésben. El kell végezniük a rájuk eső részt, magasba kell emelniük a törvényt a tanítványok között. – *Evangelizálás*, 12. o.

Lelkiismereti kérdésekben nem szabad akadályozni a lelket. Senkinek sem szabad irányítani a másik gondolkodását, helyette ítélni vagy megszabni kötelességét. Isten minden léleknek gondolkodási szabadságot ad, hogy követhesse a saját meggyőződését. „Mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.” (Róm 14:12) Senkinek sincs joga a saját egyéniségét a máséba olvasztani. Minden olyan dologban, ahol elvekről van szó, „ki-ki a maga értelmé felől legyen meggyőződve” (Róm 14:5). Krisztus országában nincs úri elnyomás, sem viselkedési kényszer. A menny angyalai nem uralkodni vagy hódolatot kierőszakolni jönnek a földre, hanem a kegyelem követeiként, hogy együtt munkálkodjanak az emberekkel felemelésünkért. – *Jézus élete*, 550. o.